

TERAŹNIEJSZA PRAWDA

i Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wiosna 2011

A.D. 2011 — A.M. 6140

Nr 516

SPIS TREŚCI

Uchybienia Saula	2
Ścięci z Chrystusem	7
Roczne sprawozdanie za 2010 rok	8
Starożytni Godni	13
Wieści z Nigerii	13
Królestwo u drzwi	14
“Za wszystko dziękujcie”	14
Co po deklaracji Balfoura	15
Pamiętamy	16

„A gdy [Baranek] otworzył siódmą pieczęć...” „Aleście przystąpili do góry Syon i do miasta Boga żywego, do Jeruzalemu Niebieskiego (...) Patrzcie, abyście nie gardzili Tym, Który mówi (...): Jeszcze ja raz poruszę nie tylko ziemią, ale i niebem (...) Przeko przyjmując Królestwo nie chwielejąc się, miejmy łaskę, przez którą służmy przyjemnie Bogu z bojaźnią i uczciwością.” „... Chrystus przyszedłszy Najwyższy Kapłan (...) Przez większy i doskonalszy przybytek, (...) Znalazłszy wieczne odkupienie.” — Obj. 8:1; Żyd. 12:22,25,26,28; 9:11,12.

Uchybienia Saula

1 Sam. 14:1-46

CZĘŚĆ PIERWSZA:

ARMIA, KTÓRA ZEBRAŁA SIĘ PRZY SAULU, i która odniosła zwycięstwo opisane w 1 Sam. 11:1-15, została rozpuszczona do domu, a w późniejszym okresie król utrzymywał stałą armię liczącą trzy tysiące mężów. Jeden tysiąc z nich był dowodzony przez jego syna Jonatana. Reszta stanowiła straż królewską i znajdowała się pod bezpośrednim dowództwem Saula. Najwyraźniej ziemia izraelska była całkowicie zdominowana przez Filistynów, którzy tu i ówdzie utrzymywali garnizony, a ponadto upodobało się im pobierać podatek od ludu.

Izraelici byli słabo uzbrojeni, bowiem Filistyni nie pozwalali im na posiadanie broni po to, by nie

mogli powstać przeciwko nim. Kiedy Jonatan zaatakował garnizon filistyński i kompletnie go zniszczył, wywołało to wrzawę, która oznaczała wojnę. Hebrajczycy zadrżeli na myśl o tym, jakie mogą być jej skutki. Filistyni powiększyli okupującą armię, a Izraelici, uzbrojeni wyłącznie w narzędzia rolnicze, byli terroryzowani przez wojowniczych Filistynów. Choć trzytysięczna armia Saula skurczyła się do sześciuset wojowników, to jednak prorok Samuel w wiadomości przesłanej Saulowi, nakazywał mu czekać siedem dni na swoje przybycie. Najwyraźniej celem tej zwłoki było to, by lud w pełni odczuł swoją bezsilność i wołał do Pana o pomoc. O ile chodzi o czekanie przez siedem dni, król Saul postąpił tak, jak mu polecono, a po upływie tego terminu, widząc, że jego armia się kurczy, a Samuel wciąż jeszcze nie wraca, siódmego dnia postanowił zostać swoim własnym kapłanem. Złożył ofiary Bogu bez upoważnienia.

Jak tylko skończył składanie ofiar, pojawił się prorok Samuel, który ostro go zganił i powiedział mu, że z powodu nieokazania pełnego posłuszeństwa Panu jego rodzina już nie będzie przedstawicielem Pana w Królestwie Izraela. Król przeprosił i wyjaśnił okoliczności tego zdarzenia, mówiąc, że uważał za konieczne, by coś zrobić, a to, co zrobił, było jedyną rzeczą, jaka przyszła mu do głowy. Bardzo niewielu królów lub generałów dzisiejszej doby byłoby skłonnych trzymać się ściślejszej woli Pana, niż uczynił to król Saul. Bardzo niewielu w ogóle czekałoby siedem dni lub zwróciłoby uwagę na proroka. A po samym zajściu, bardzo niewielu przeprosiłoby proroka i wyjaśniło, dlaczego usiłowało złożyć ofiarę Bogu. Moglibyśmy sobie pomyśleć, że gdyby król Saul otrzymał dalsze sposobności, to być może stopniowo nauczyłby się lekcji pokładania całkowitej ufności w Bogu, lecz zapis biblijny podaje, że ponownie dopuścił się takiego samego uchybienia. Potrzeba wielu doświadczeń, by nauczyć niektórych z nas lekcji pełnego polegania na Panu i całkowitego posłuszeństwa Jego każdemu wymogowi. Być może Pan chciał podać szczególną lekcję co do tej kwestii – lekcję mówiącą, że każdy król siedzący na typycznym tronie Pana musi być bezgranicznie posłuszny nie tylko lite-

PL ISSN 0239-4480

Czasopismo wydawane 4 razy rocznie (Wiosna, Lato, Jesień, Zima) przez

ŚWIECKI RUCH MISYJNY „EPIFANIA”

Redaktor

Ralph M. Herzig, Chester Springs, Pa. 19425-2700, USA.

Redaktor odpowiedzialny w Polsce

Piotr Woźnicki
ul. Zdobywców Kosmosu 17
05-100 Nowy Dwór Mazowiecki.

Roczna prenumerata 4 szt. x 3 zł = 12 zł.

Inne publikacje:

Sztandar Biblijny i Zwiastun Chrystusowego Królestwa

Edycje obcojęzyczne

angielska, francuska, niemiecka, portugalska, tamilska, malajalam, kannada, ukraińska, litewska

Czasopismo wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane:

- w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielonej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy;
- w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”;
- w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaniczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Wszelkie wpłaty na wydawnictwo prosimy dokonywać na rachunek bieżący: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, PKO BP Nowy Dwór Mazowiecki Nr 18 1020 1026 0000 1802 0014 8916.

Teraźniejsza Prawda będzie również wysyłana bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.

rze przykazania, ale także jego duchowi, bowiem królowie Izraela w dużym zakresie byli zapowiedzią Królestwa Chrystusa i Jego Kościoła. Ci, którzy będą współdziedzicami z Mesjaszem w Jego Królestwie chwały, muszą nauczyć się posłuszeństwa, w przeciwnym razie nie zostaną uznani za godnych zaszczytów Królestwa. Muszą być nie tylko zewnętrznie posłuszni, lecz także wewnętrznie posłuszni duchowi, czyli zamiarowi Boskiego Prawa, całemu Jego Słowu.

Dobłą rzeczą będzie zwrócić uwagę na to, dlaczego ofiara całopalna złożona Panu przez króla Saula została potępiona jako grzech. Stało się tak dlatego, że Bóg podał stosowne prawo mówiące, iż wyłącznie kapłani mogą składać ofiary. A zatem

„Posłuszeństwo lepsze jest niżeli ofiara” (1 Sam. 15:22)

rodzi się pytanie: Dlaczego Bóg miałby ograniczać składanie ofiar do pokolenia kapłańskiego? Odpowiedź brzmi, że pokolenie to przedstawiało typycznie Kościół – jednostki w pełni poświęcone Bogu i przez Niego przyjęte.

Apostoł podaje, że są oni antytypami nie tylko królów Izraela, ale także kapłanów Izraela. Apostoł Piotr ma na myśli Kościół w ogólności, a nie kler w szczególności, gdy mówi: „jesteście królewskim kapłaństwem”. W antytypie wszyscy z poświęconego ludu Bożego byli potencjalnymi królami i ofiarującymi kapłanami. Gdyby ci świątobliwi chrześcijanie nie złożyli w ofierze swoich ziemskich korzyści oraz swojego życia, nie uzyskaliby wielkiej nagrody współdziedzictwa z Chrystusem, wielkim Arcykapłanem ich wyznania. Tak jak czytamy: „Jeśli z Nim cierpimy, z Nim też królować będziemy”, a w innym miejscu św. Paweł mówi:

„Proszę was tedy, bracia, (...) abyście stawiali ciała wasze ofiarą żywą”. Dlatego też byłoby błędem z naszej strony, gdybyśmy przypuszczali, jak niektórzy to czynią, że kler posiada obecnie szczególne kapłańskie urzędy i jest upoważniony do odprawiania mszy i odmawiania modlitw. Pamiętajmy, że jest tylko jeden wielki Arcykapłan – Pan Jezus; – że ofiarował Siebie za Swych dni w ciele i że wszedł poza Zastonę do chwały, a od tamtego czasu ofiaruje Swój poświęcony lud, który stawiał siebie Jemu we właściwym duchu poddania i samoofiary. Biblia nie uznaje podziału ludu Bożego na kler i laikat. Taki podział był i jest sidłem przeciwnika stopniowo wprowadzanym w drugim i trzecim stuleciu. Nauką Biblii jest, że wszyscy wierni spłodzeni z Ducha są członkami antytypicznego Królewskiego Kapłaństwa, że wszyscy są braćmi, że wszyscy są wyświęceni, czyli uprawnieni do głoszenia poselstwa Boskiej łaski podanego w Słowie Bożym; a zdając sobie sprawę z tego, że sam Bóg jest ich jedynym Ojcem, a Jezus ich starszym bratem, nikogo na ziemi nie powinni nazywać ojcem (Mat. 23:9).

Jak wielu ludzi, będąc na łożu śmierci, czuło, że gdyby mogli przeżyć swoje życie raz jeszcze, cenne lekcje doświadczenia umożliwiłyby im dużo lepsze postępowanie! Mężczyzna lub kobieta, którzy nie doznali pewnych doświadczeń związanych z uchybieniami i nie starali się ich przewyciężyć oraz postępować lepiej, w dużej mierze przeżyli swoje życie na próżno. Dlatego też zachęcajmy się wzajemnie, by dążyć do wysokich ideałów i nie zniechęcać się naszymi mimowolnymi uchybieniami, tak jak wyraża to pewne powiedzenie, które wszyscy poznaliśmy w dzieciństwie: „Jeśli nie uda ci się za pierwszym razem, próbuj jeszcze i jeszcze”. To skromne przesłanie, jakie zagnieździło się w naszym dziecięcym umyśle, było naprawdę cenne. Pomogło nam przewyciężyć wiele zniechęceń. Czy jest coś dziwnego w tym, że nie udaje się nam zrealizować nawet naszych własnych najwyższych ideałów, nie mówiąc już o dopięciu do doskonałych standardów Słowa Bożego, skoro osaczeni jesteśmy naszymi własnymi słabościami, z którymi się urodziliśmy, otoczeni innymi ludźmi, którzy podobnie do nas posiadają słabości umysłowe, cielesne i moralne, jak również atakowani, jak zapewniamy nas Pismo Święte, przez szatana i upadłych aniołów, którzy usiłują nas usidlić i odciągnąć od Boga i sprawiedliwości? Najprostszym możliwym wyrazem Boskiego Prawa jest Złota Reguła. A mimo to, ilu z tych, którzy doskonale rozumieją Złotą Regułę i jej ducha, mogłoby utrzymywać, że żyje zgodnie z jej wymogami każdej godziny i każdego dnia? „Będiesz miłował Pana, Boga twego,

ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiej duszy twojej, i ze wszystkiej siły twojej, i ze wszystkiej myśli twojej; a bliźniego twego, jak samego siebie". To, co możemy zrobić, to być uczciwi sami wobec siebie, wyznawać nasze wykroczenia, codziennie podejmować działania celem ich przewyciężenia i osiągnięcia coraz większej miary Boskich standardów w myśli, słowie i czynie.

Kolejną lekcją, której nauczyli się tylko chrześcijanie, jest, że rzeczą niemożliwą jest doskonale wypełnienie zasad tego Prawa, i że potrzebujemy przykrycia zasługą Odkupiciela – nawet po tym, jak

Saul czyha na życie Dawida

oddaliśmy Mu wszystko, by kroczyć Jego śladami – celem przykrycia naszych uchybień i zachowania nas w relacji z Bogiem. Lekcją dla chrześcijanina jest też to, że ci, którzy trwają w relacji z Bogiem, poprzez swego Zbawcę nie tylko znajdują przebaczenie za przewinienia mimowolnie popełnione, ale znajdują także łaskę ku pomocy i wsparcie w każdej potrzebie; dotyczy to nawet tych, którzy mogli posiadać pewien stopień swawolności. W ten sposób uczymy się o naszych własnych słabościach i o Boskim miłosierdziu, jak również rośniemy w siłę w boju o sprawiedliwość prowadzonym każdego dnia. Podejmując działania w celu przewyciężenia naszych słabości, poprzez zasługę Chrystusa mamy wielokrotnie sposobności do tego, by pokutować za grzechy i zaczynać na nowo po tym, jak już podnieśliśmy się z upadku.

Król Saul z naszej lekcji nie miał takich doświadczeń, bowiem za jego dni Zbawiciel jeszcze nie umarł, ani nie pojawił się w obliczności Boga celem dokonania pojednania i otwarcia nowej drogi życia. A zatem Saul mógł skorzystać wyłącznie z takich możliwości, jakie były dostępne wszystkim

Żydom – z typicznego Dnia Pojednania, obchodzonego raz do roku w celu dokonania pojednania na jeden rok za grzechy całego ludu, łącznie z typycznym kapłaństwem, poprzez które Boskie przesłanie było im komunikowane. Ze względu na to, że sam król był typem, z konieczności postąpiono z nim zgodnie z wymogami ścisłej sprawiedliwości, ogłaszając że królestwo zostanie utracone przez jego rodzinę z tego powodu, że złożył on Panu ofiarę, nie będąc upoważniony do tego przez Jehowę.

ŚWIAT W PRZYSZŁOŚCI

Stopniowo badacze Biblii uczą się, że nieprawdą są nauki, podawane przez różne kreda wyznaniowe chrześcijaństwa, mówiące że wszyscy poganie idą na wieczne męki, tak samo zresztą jak Żydzi, jako że nie uwierzyli w Pana Jezusa Chrystusa, a ponadto stwierdzające, że prawie wszyscy ludzie z krajów cywilizowanych, którzy umarli, poszli na wieczne męki, bowiem usłyszawszy o Chrystusie, nie stali się Jego świątobliwymi naśladowcami. Te okropne doktryny odepchnęły wielu od Boga i Jego natchnionej Księgi, ponieważ ludzie w coraz większym stopniu zdają sobie sprawę z tego, jak są obrzydliwe i niesprawiedliwe. Badacze Biblii zaczynają rozumieć, że Bóg zaplanował dwie próby dla całego świata ludzkości. Pierwsza próba miała miejsce w Edenie, a ojciec Adam reprezentował nie tylko siebie, ale także całą swoją rasę. Ta próba zakończyła się porażką dla wszystkich zainteresowanych, ale nie oznaczała końca nadziei, bowiem następnie Bóg przygotował kolejną próbę, bez której nikt z ludzkiej rodziny, nawet my sami, nie uzyskałby życia wiecznego, ani nie uciekłyby spod wyroku śmierci wówczas nałożonego. Chrystus umarł właśnie po to, by dać próbę Adamowi oraz jego rasie, tak jak oświadcza Apostoł: „bo ponieważ przez człowieka śmierć, przez człowieka też powstanie umarłych. Albowiem jako w Adamie wszyscy umierają, tak i w Chrystusie wszyscy ożywieni będą. Ale każdy w swoim rządzie” (1 Kor. 15:21-23). Podczas Wieku Ewangelii, ci, którzy uwierzyli przesłaniu Ewangelii, i którzy w pełni poświęcili się Panu, i których On przyjął do Boskiej natury poprzez spółodzenie z Duchą Świętego, stali się Nowymi Stworzeniami w Chrystusie. Te Nowe Stworzenia były wówczas na próbie, a ich niekończącym się przeznaczeniem jest życie wieczne na duchowej płaszczyźnie. Obecnie cała klasa Kościoła osiągnęła swój cel w niebiańskiej sferze jako współdziedzice ze swoim Panem na tronie. Chociaż na początku ich nie dostrzegano, były także inne wyborcze klasy ludu Bożego, których rozwinięcie Bóg przewidział, które także zostaną

użyte w wielkim dziele restytucji świata w przyszłym wieku.

Istnieje nie tylko klasa Maluczkiego Stadka jako Oblubienica, lecz do sfery duchowej przynależy także „lud wielki” jako druhny (Ps. 45:15), a jest jeszcze ziemskie królestwo dla całej rasy ludzkiej w ogólności (Dz. Ap. 3:19-21). Władza w Tysiącletnim Królestwie będzie znajdowała się w rękach proroków Starego Testamentu, takich jak Abraham, Izaak i Jakub oraz ich odpowiedników z bliższej nam czasowo epoki – „młodzieńców” z Joela 2:28.

Reszta świata wciąż znajduje się pod potępieniem, czy też jak ujmuje to Apostoł, wciąż nie uciekła spod potępienia, jakie ciąży nad światem. Dla przyjmujących Chrystusa na warunkach usprawiedliwienia i poświęcenia została zapewniona droga ucieczki poprzez różne klasy wyborcze.

Jednakże zauważamy, że druga próba przewidziana przez Boga, obejmuje resztę rodzaju ludzkiego, która obecnie nie słyszy, ani nie przyjmuje Chrystusa, a przez to, nie należy do którejkolwiek z klas wybranych. Świat w ogólności ma mieć swoją próbę w Tysiącleciu. Wtedy „ziemia będzie napełniona znajomością chwały Pańskiej”. Wówczas „Go wszyscy poznają, od najmniejszego z nich do największego”. Ludzkość nie będzie borykać się z opozycją szatana, bowiem będzie on wówczas związany. Pomocy udzielać jej będzie Chrystus i uwielbiony Kościół – Królewskie Kapłaństwo – jak również pozostali z niebiańskich i ziemskich klas wyborczych. Celem tego Tysiącletniego Królestwa będzie podniesienie świata – doprowadzenie wszystkich chętnych i posłusznych z powrotem do ludzkiej doskonałości i życia wiecznego – oraz zniszczenie wszystkich niepoprawnych, którzy odmówią reformy po otrzymaniu pełnej sposobności.

Przypominają się nam w tym miejscu słowa poety:

*Chciałbym, by takie wspaniałe miejsce było,
co Ziemią nowych początków zowią,
gdzie u drzwi zostawić by można,
wszystkie nasze błędy i cierpienia,
i cały nasz nędzny samolubny żal,
tak jak się zostawia stary, znoszony płaszcz,
i nigdy więcej w nie się nie przyodziewać.*

Słowa poety mają się spełnić, i to już niebawem. Jeśli, jako badacze Biblii, zdajemy sobie sprawę z tego, że obecny zamęt na świecie stanowi wstęp do anarchii wielkiej Bitwy Armagedonu, która poprzedza Królestwo Mesjasza, to rozumiemy, że już niedługo nadejdzie czas na to, by ludzkość w ogólności zwlokła z siebie „stary, znoszony płaszcz” teraźniejszej niedoskonałości. Z pewnością wszyscy, którzy zwlekli z siebie plugawe łachmany własnej

niesprawiedliwości, a dzięki wierze nałożyli Szatę Sprawiedliwości Chrystusowej, mogą radować się, że biedny świat – poganie, żydzi i nie-żydzi – otrzyma sposobność uzyskania zbawienia jako odbiorca Boskiej miłości i miłosierdzia zapewnionego dzięki wielkiej ofierze dokonanej na Kalwarii, kiedy to Jezus „z łaski Bożej za wszystkich śmierci skosztował”, aby ten, kto w Niego wierzy, czy to teraz, czy dopiero w przyszłości, nie zginął, ale mógł osiągnąć życie wieczne. Ponadto, tak jak Jezus łaskawie obdarza wszystkich, którzy do Niego przychodzą, sposobnościami, dzięki którym mogą oni „próbo-

Stary, znoszony płaszcz

wać i jeszcze raz próbować” oraz stopniowo rozwiniąć i zademonstrować swoją wierność Bogu i sprawiedliwość, tak Biblia wskazuje, że sposobności dane będą także światu w ogólności. Przez tysiąc lat świat będzie miał okazję próbować, a jak się nie uda, próbować ponownie, by poprzez wiele lekcji owego czasu ludzkość mogła nauczyć się sprawiedliwości i dojść do pełnej zgody z wielkim Królem Wieczności i Jego chwalebny Złotą Regułą. Pismo Święte zapewnia nas, że tak będzie w Tysiącleciu: „albowiem gdy się sądy twoje odprawiają na ziemi, sprawiedliwości się uczą obywatele okręgu ziemskiego” (Iz. 26:9). Następnie w naszej lekcji opowiedziana jest historia o tym, jak Jonatan i jego giermek, pobłogosławieni przez Pana, odnieśli zwycięstwo nad wrogami oraz o tym, jak Filistyni, podzieleni na trzy hufce, brali siebie nawzajem za Hebrajczyków i tym sposobem pozabijali się nawzajem.

PIERWSZE WYSTĄPIENIE DAWIDA

1 Sam.16:1-23

Pragniemy przedstawić „Pierwsze wystąpienie Dawida” podane w 16 rozdziale 1 Księgi Sa-

muelowej jako artykuł pamiątkowy o pastora Russellu. Jak już wskazaliśmy w artykule o Dawidzie i Goliacie, Dawid w Psalmach czasami jest typem na naszego Pana, czasami na Kościół, a czasami zarówno na naszego Pana, jak i na Kościół. Jednak, obecnie rozumiemy, że w wydarzeniach historycznych, mimo tego, że doświadczenia Dawida ilustrują i często w ogólny sposób są typem rzeczy związanych z doświadczeniami klasy Chrystusa, jest on typem szczególnie na naszego Pastora jako Pańskiego wykonawcę, którego częścią urzędu było toczenie bitew Pańskich. Jako wykonawca był panem nad czeladzią Pańską, a jako wojownik był dowódcą wojsk Pańskich. Pierwsze wystąpienie Dawida nastąpiło po całkowitym odrzuceniu Saula przez Pana. Chociaż Saul (upragniony) ogólnie przedstawia nominalny Izrael, zarówno cielesny, jak i duchowy, to szczególnie jest typem wodzów utracjuszy koron z dwunastu denominacji chrześcijaństwa. Później mamy nadzieję podać ogólne szczegóły o Saulu jako typie na tych wodzów utracjuszy koron. Dla celów tego artykułu wystarczy nadmienić, iż utracjusze koron zostali odrzuceni przez Pana jako Jego wodzowie w dwunastu denominacjach chrześcijaństwa na skutek zaniedbań w przewyciężeniu grzechu, mimo tego, że obłamali niektóre gałęzie z drzewa grzechu, i za to, że podejmowali próby ofiarowywania Panu rzeczy zabronionych, jak jest to przedstawione w typie, gdy Saul zaniechał zabicia Agaga, króla Amalekitów (grzechy) oraz oszczędził ich najwyborniejsze stada i trzody, utrzymując, iż zostały przeznaczone na ofiarę. Z drugiej strony Samuel (imię Boże) jest ogólnie typem Maluczkiego Stadka, a zwłaszcza tych jego wodzów, którzy zapoczątkowali ruchy Maluczkiego Stadka, a potem, zanim wodzowie utracjuszy koron podjęli sekciarską działalność, rezygnowali z przywództwa, mimo że nadal w podrzędnej roli byli aktywni w tych sekciarskich grupach. Postępował on w ten sposób we wszystkich dwunastu ruchach Maluczkiego Stadka, następnie zamienionych w denominacje przez wodzów utracjuszy koron.

(2) Naturalnie, po tym, jak Pan odrzucił antytypicznego Saula za niewierność w każdej z dwunastu denominacji, antytypiczny Samuel opłakiwał antytypicznego Saula. Tak się działo po akcie niewierności w każdej z dwunastu denominacji. W związku z tym było dwanaście takich odrzuceń, niekiedy w odstępach setek lat, np. odrzucenie wodzów utracjuszy koron kościołów greckokatolickiego i rzymskokatolickiego nastąpiło na setki lat przed odrzuceniem innych wodzów utra-

cjuszy koron z kościoła Luterańskiego oraz innych kościołów protestanckich, a ostatnie z nich rozpoczęło się około 1846 roku i dotyczyło wodzów Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, gdy pierwsza grupa ich wodzów została tak potraktowana. Po każdym z takich odrzuceń (w. 1) antytypiczny Samuel smucił się z powodu tych odrzuconych, tzn., wodzowie Maluczkiego Stadka w wymienionych denominacjach byli zmar-

Młody Dawid walczy z Goliatem

twieni stanem utracjuszy koron postępujących źle po ich odrzuceniu przez Pana. Będąc wolni od zawiści, wodzowie Maluczkiego Stadka miłowali tych wodzów utracjuszy koron i w sposób naturalny odczuwali smutek wywołany ich coraz głębszym popadaniem w grzech i błąd, jak również coraz gorszym postępowaniem.

Pan widocznie nie poinformował naszego Samuela, by przestał się smucić aż do ostatniego z dwunastu odrzuceń, kiedy to nadszedł właściwy czas na szukanie kolejnego wodza ludu Bożego, gdyż taki smutek nie tylko nie jest niewłaściwy, lecz jest w harmonii z duchem Pańskim, który odczuwa ból, gdy ktoś ponosi duchową klęskę. Tylko wówczas opłakiwanie czyjegoś upadku staje się niewłaściwe, gdy jest to upadek do klasy wtórej śmierci (3 Mojż. 10:6, 7). Świadomość, iż odrzucenie Saula jest ostateczne, sprawiła, że taki smutek stał się bezcelowy. Gdy nadszedł czas szukania następnego wodza ludu Bożego, antytypiczny Samuel miał zaprzestać smucenia się, gdyż przeszkadzałoby mu to w wykonaniu dzieła, którym właśnie miał się zająć.

Ciąg dalszy nastąpi
PT '11, 1-6

ŚCIĘCI Z CHRYSYSEM

„I widziałem (...) dusze pościnanych dla świadectwa Jezusowego i słowa Bożego”.

(Obj. 20:4)

W CAŁYM Piśmie Świętym znaczeniem słowa *dusza* jest objęta osoba, jako jednostka. Jednak wśród ludzi panują niedojrzałe poglądy co do znaczenia tego słowa. Dzieje się tak głównie z powodu teorii niezgodnych z Prawdą. Kiedyś pewien biskup metodystów próbował opisać duszę. Stwierdził, że nie ma ona powłoki zewnętrznej ani wnętrza, ciała ani kształtu czy części, oraz że milion dusz można by zmieścić w łupinie od orzecha. Jest to dobry opis niczego. Najwyraźniej biskup ten, trzymając się wyznawanej od dawna teorii (1 Moj. 3:4,5), posiadał błędne poglądy na temat tego, co oznacza dusza według Słowa Bożego. Termin *dusza* według użycia biblijnego oznacza *osobę*. Bóg jest duszą na płaszczyźnie duchowej (Żyd. 10:38). Aniołowie są duszami, gdyż są istotami inteligentnymi. Tak też na płaszczyźnie ziemskiej człowiek został stworzony jako dusza (1 Moj. 2:7; Ezech. 18:4,20). Czytamy, że Chrystus *wylał duszę Swą na śmierć* jako ofiarę za grzech (Iz. 53:10,12). Oznacza to, że oddał Swoje życie, Swoją istotę. Biblia używa słowa *dusza* w odniesieniu nie tylko do człowieka oraz istot duchowych, lecz także niższych zwierząt (4 Moj. 31:28). *Pies jest duszą – lecz nie ma duszy*.

Święty Jan w swojej wizji na wyspie Patmos widział między innymi dusze – osoby – które zostały ścięte za Słowo Boże i świadectwo Jezusa. Mówił on o tych, którzy mieli siedzieć z Chrystusem na tronie w czasie tysiąca lat Jego panowania. Wymienieni pod piątą pieczęcią to ci, którzy zostali ścięci za Słowo Boże i świadectwo Jezusowe, i którzy wołali nie głosem, lecz przez swoje cierpienie: „Dokądże, Panie święty i prawdziwy! nie sądzisz i nie mścisz się krwi naszej nad tymi, którzy mieszkają na ziemi?”. Pod tą pieczęcią są oni pokazani jako oczekujący w komnacie śmierci – *pod ziemią* (Obj. 6:9-11). Ziemia była ołtarzem, na którym zostało złożone w ofierze ich życie. Nie powinniśmy przypuszczać, że wszyscy, którzy osiągnęli dziedzictwo z Chrystusem w Jego Królestwie, zostali literalnie ścięci. Przytłaczająca większość z nich nie została uśmiercona w ten sposób. Niektórzy, wśród nich święty Piotr, zostali prawdopodobnie ukrzyżowani. Inni, jak brat

Russell i Johnson, zmarli z wycieńczenia w służbie Mistrza, itd. A więc „ścięcie” z naszego wersetu musi być symboliczne. Widzimy, że odnosi się ono do Chrystusa – Ciała i Głowy. Nasz Pan powiedział: „Bom zstąpił (...), nie iżbym czynił wolę moją, ale wolę Tego, który mię posłał” (Jan 6:38), *tj. rezygnuję z własnej głowy, a przyjmuję Boga za swoją Głowę* (1 Kor.11:3).

Podobnie było w przypadku wszystkich, którzy byli Jego wiernymi naśladowcami i którzy

Siekiera kata

obecnie dzielą z Nim tron. Umarli oni w znaczeniu ofiarniczym, poświęcając swoje życie, swoje osobiste, ziemskie sprawy. Wszystkie swoje prawa życiowe w pełni oddali Bogu, inaczej nie mogliby znaleźć się na tronie z Jezusem. W tym znaczeniu wszyscy z nich zostali ścięci – ścięci, ponieważ byli wiernymi naśladowcami Jezusa, a idąc za Jego przykładem, lojalnie składali w ofierze swoje życie; ścięci, ponieważ byli wierni Słowu Bożemu i nie mieli własnej woli, czy też głowy.

Takie ścięcie było niezbędne, aby stać się współdziedzicem z naszym Panem Jezusem Chrystusem. Tym, którzy byli wierni Bogu, zostały dane niezmiernie wspaniałe i cenne obietnice Słowa Bożego. To właśnie wierność Bogu doprowadzała do tego, że należący do Jego ludu przez cały Wiek stawali się męczennikami, świadkami, jak również ścinali własną wolę i stawali się dla niej

martwi. Ci, którzy trzymali się własnej woli, pokazywali, że nie są godni miejsca na Tronie. Tylko ci, którzy w pełni umarli dla swej woli, zostali uznani za godnych tego miejsca. Dlatego też święty Paweł przedstawia siebie samego jako umarłego dla ziemskich spraw, pogrzebanego w śmierci Chrystusa. W ten właśnie sposób nasz Pan poświęcił swoje własne życie przy Jordanie, rezygnując z własnej woli po to, by czynić wolę Ojca aż do śmierci. Chociaż ścięcie to jest symboliczne, a nie literalne, posiada jednak głębokie znaczenie, gdyż przedstawia nie tylko śmierć dla własnej woli, lecz także odcięcie się od wszelkich innych głów, rządów oraz prawodawców i nieuznawanie żadnej innej głowy niż Jezus. Tylko ci, którzy znajdują się w takim stanie, są ścięci.

Chociaż nasz tekst dotyczy „Ciała Chrystusowego” i tych, którzy „indywidualnie są jego człon-

kami” (1 Kor.12:27 w angielskim przekładzie R.S.V.), wszyscy członkowie Wielkiej Kompanii i Młodocianych Godnych muszą być podobnie ścięci, muszą być martwi dla siebie i świata, a żywi dla Boga. Musimy być wierni w swoim poświęceniu do śmierci, przyjmując Jezusa za swojego Pana (Łukasz 6:46) i Mistrza (Mat. 23:8,10). Istotnie, wszyscy, którzy ostatecznie uzyskają życie wieczne, uznają Go za Głowę, gdyż Bóg stanie się Głową tylko tych, którzy przyjdą do Chrystusa w tym szerszym znaczeniu (Ef. 1:10; Fil. 2:10; Kol. 1:20; Rzym. 14:9). Jednakże poświęcenie świata będzie do życia, podczas gdy nasze, będące częścią wyboru Wieku Ewangelii, jest na śmierć. Niech każdy z nas postanowi, że dzięki łasce Bożej okaże się wiernym w dawaniu świadectwa Chrystusowi i Słowu Bożemu!

PT '11, 6-7

2010

ROCZNE SPRAWOZDANIE

CHRZEŚCIJAŃSTWO NOMINALNE

TRADYCYJNE chrześcijaństwo zostało ponownie przyparte do muru, bowiem jeden z jego najwybitniejszych członków spotyka się z opozycją z trochę niespodziewanej strony. Przywódcza rola Watykanu w Kościele rzymskokatolickim jest poddawana w wątpliwość z powodu odmowy zaakceptowania roli księży-kobiet, które zostały wyświęcone przez kilka zbur-

zowanych odłamów o d e r w a n y c h od głównego trzonu uznawanego przez Rzym. Jak wielka ironia kryje się w tym, że kościół jest atakowany akurat na tym punkcie, skoro przez całe stulecia zajmował stanowisko sprzeczne ze stwierdzeniami i zasadami podanymi w Piśmie Świętym, a obecnie boryka się ze sprzeciwem ze strony księży-kobiet w kwestii, co do której ma poparcie Biblii! W Kościele nie powinno być kobiet sprawujących funkcję starszego, nie tylko z tego powodu, że Jezus wybrał wyłącznie mężczyzn na Swoich dwunastu Apostołów, ale także dlatego, że tak oświadczył

pod natchnieniem święty Paweł uważany za największego z Apostołów (1 Tym. 2:12).

ZBANKRUTOWANY NARÓD

Administracja prezydenta Obamy ogłosiła, że deficyt w tegorocznym budżecie rządu federalnego zbliża się do bliskiej rekordu kwoty 1,3 biliona dolarów. Gniew wyborców w związku z deficytem oraz wydatkami stanowił duży problem dla partii Demokratów w wyborach w 2010 r. Partia Republikanów rozniosła Demokratów, którzy ponieśli duże straty w listopadowych wyborach, z tego powodu, że głosowali oni za budżetem ekonomicznym w wysokości 814 miliardów dolarów proponowanym przez prezydenta Obamę oraz za przyznaniem Wall Street dofinansowania w wysokości 700 miliardów dolarów, postulowanym przez poprzedniego prezydenta George'a W. Busha. Demokraci mówią, że recesja byłaby jeszcze większa, gdyby rząd nie interweniował wprowadzając programy wspierające gospodarkę. Podkreślają oni również, że większość dofinansowania, które rozpoczęło się za rządów poprzedniej administracji, a w Kongresie cieszyło się poparciem wielu Republikanów, została już splacona. Urząd Budżetowy Kongresu poinformował, że nawet bez uwzględnienia dofinansowania przyznanego ban-

kom, budżet na rok 2010 zwiększył się o 9 procent, do kwoty 3,5 biliona dolarów. Na bony żywnościowe wydano o 27 procent więcej, ponieważ rekordowe liczby ludzi korzystały z programu, a na zasiłki dla bezrobotnych o 34 procent więcej, bowiem Kongres przyznał je także osobom pozostającym bez pracy od dłuższego czasu. Administracja przewiduje, że deficyt na rok budżetowy 2011, który rozpoczął się 1 października, wzrośnie do 1,4 biliona dolarów. W przeciągu kolejnej dekady osiągnie 8,47 biliona dolarów. Deficyty tego rządu zawężą program działania administracji w przeciągu kolejnych dwóch latach i na pewno będą przedmiotem dyskusji w wyścigu prezydenckim w 2012 r.

Pomimo prognoz amerykańskiego rządu przewidujących, że sytuacja finansowa i gospodarcza poprawi się, wiele znaków wydaje się wskazywać, że podniesienie się z deficytów, w jakie popadł kraj, zajmie przynajmniej dziesięć lat. Ponad rok temu liczba bezrobotnych wynosiła 15,4 miliona obywateli, a od tamtego czasu stale rosła. Oznacza to, że pracodawcy niechętnie zatrudniają nowych pracowników i więcej osób konkuruje ze sobą na rynku pracy; do tego problemu dokładają się ci, którzy opóźniają swoje przejście na emeryturę, a rosnące stopy procentowe także mają w tym swój udział. Wszystko to ma miejsce po dekadzie, podczas której stworzono stosunkowo niewiele nowych miejsc pracy, bowiem tylko 464 tysiące. Dla kontrastu, w latach 1989-1999 powstało 21,7 miliona nowych miejsc pracy.

Wojna w Iraku oraz Afganistanie nadal wyczerpuje skromne zasoby finansowe Stanów Zjednoczonych. Mówiono o sprowadzeniu żołnierzy z Iraku z powrotem do kraju, ale większość z nich została skierowana do Afganistanu. Administracja znalazła się pomiędzy młotem i kowadłem, bowiem jeśli zdemobilizuje tysiące żołnierzy, to gdzie ci ludzie znajdą pracę? Wielu z nich miałoby trudności ze znalezieniem zatrudnienia, gdyż nie posiadają umiejętności poszukiwanych na rynku.

Do rozterek finansowych w USA dokłada się dochodzenie prowadzone w kwestii metod i praktyk banków odnośnie zajmowania obciążonych nieruchomości. Zgłoszono zastrzeżenia co do wielu wiodących instytucji udzielających pożyczek, na skutek czego główni pożyczkodawcy do czasu zakończenia dochodzenia zawiesili zajmowanie obciążonych nieruchomości. Według prognoz, banki mają przejąć w tym roku ponad 1,2 miliona domów, o 200 tysięcy więcej niż w roku ubiegłym. Bank of America wstrzyma przejmowanie obciążonych nieruchomości w 23 stanach, w których potrzebna jest zgoda sądu i zobowiązał się

przestrzegać stosownych procedur. Dwaj inni pożyczkodawcy, J.P. Morgan i Ally Financial zawiesili zajmowanie obciążonych nieruchomości. Sędzia stanowy ze stanu Maine udzielił reprimendy GMAC Mortgage w związku ze sposobem, w jaki przejmuje domy. Wszystkie te naganne praktyki wielkich korporacji dzisiejszej doby mają miejsce wśród rosnącego gniewu społeczeństwa i są jednym ze „znaków czasu”.

Można zauważyć, że z ogromnymi trudnościami finansowymi zmagają się nie tylko rząd federalny, ale także wiele stanów. Na dowód można by zacytować nagłówek z gazety, brzmiący następująco: „Stan Illinois stoi w obliczu nieuniknionej katastrofy pośród kryzysu budżetowego”. Stany Kalifornia i Nowy York nie pozostają daleko z tyłu ze swoimi coraz większymi, pochłaniającymi je rozterkami, a żaden stan nie wybrnął jeszcze z problemów finansowych. Stan Michigan jest w o tyle trudniejszej sytuacji, że Dział Pontiac firmy General Motors zbankrutował i po 80 latach zakończył działalność.

IZRAEL

Wśród warunków panujących na świecie, wydarzenia na Bliskim Wschodzie nadal pozostają w centrum uwagi, bowiem liczne narody arabskie sprzeciwiają się

istnieniu państwa Izrael i usiłują doprowadzić do tego, by w ogóle nie zajmowało żadnego terytorium w Ziemi Świętej. Stawanie w obronie Izraela już od bardzo dawna jest niemożliwe w Europie, a podobny trend rozwija się obecnie także w Ameryce. A po incydencie na pokładzie statku pełnego antyizraelskich działaczy, płynącego po Morzu Śródziemnym, trudno sobie wyobrazić, by możliwe było opowiedzenie się po bardziej niepopularnej stronie. W pokojowym świecie atak izraelskich komandosów na statek Mavi-Marmara nie zakończyłyby się śmiercią dziewięciu osób i zranieniem dwudziestu. W idealnym świecie żołnierze zostaliby powitani na statku w pokojowy sposób. W spokojnym świecie żadne państwo, a już na pewno nie Turcja, do niedawna będąca sojusznikiem Izraela, nie sponsorowałoby i nie zorganizowałoby floty, której jedynym celem było stworzenie sytuacji nie do przyjęcia przez Izrael: zmuszenie go do tego, by dokonał wyboru i albo zrezygnował z polityki zapewniania sobie bezpieczeństwa poprzez blokadę morską, albo zaryzykował gniew świata.

Pozycja Izraela na Zachodzie jest taka, że jest on jedynym demokratycznym państwem, którego istnienie jest kwestionowane od samego jego powstania w 1948 r. Podejście rozsądne i wyważone uwzględniałoby pewne fakty: po pierwsze, państwo Izrael zostało stworzone na mocy uchwały Organizacji Narodów Zjednoczonych. Dlatego też jego legalność nie powinna być kwestionowana, bowiem Izrael jest narodem o głęboko zakorzenionych instytucjach demokratycznych. Jest to społeczeństwo dynamiczne i otwarte, mające wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury, nauki i technolo-

Odwiert w Heretz w Izraelu

gii. Sześćdziesiąt dwa lata od chwili uznania go za państwo wciąż walczy o przetrwanie. Wydaje się, że Izrael, nękany rakietami wystrzeliwanymi z północy i południa, zagrożony zniszczeniem przez Iran dążący do uzyskania broni nuklearnej i naciskany zarówno przez przyjaciół jak i wrogów, nie ma mieć ani chwili spokoju.

ODKRYCIE ROPY

Znaczne ilości ropy zostały znalezione w szybie na terenie Rosh HaAyin, mieście położonym na wschód od Tel Awiwu, na zachodnim krańcu Samarii. Spółka wydobywcza „Givat Exploration Ltd” poinformowała o odkryciu Giedę w Tel Awiwie. Firma stwierdziła, że „pomiar wykazały ponad 60% gazu w płuczce wiertniczej”. Szyb Meged na terenie Rosh HaAyin jest jednym z nielicznych odwiertów wykonanych poza obszarem Negevu i Morza Martwego. Kilka prac badawczych autorstwa niezależnych ekspertów potwierdziło istnienie możliwości występowania ropy na tym obszarze. We wcześniejszym okresie bieżącego ro-

ku nieopodal wybrzeża Morza Śródziemnego odkryto olbrzymie pole gazowe. Zgodnie z oczekiwaniami gaz będzie wydobywany już za trzy lata i ma pomóc Izraelowi w uzyskaniu samowystarczalności gazowej. Jeśli eksploatacja szybu Meged okaże się ekonomicznie opłacalna, wzrośnie wartość szekla wobec walut światowych.

RADYKALNY ISLAMIZM

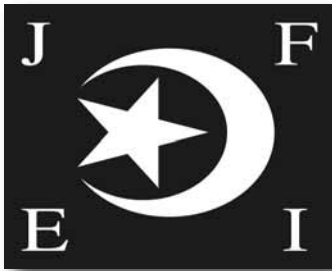
Prawdziwych zagrożeń dla stabilności regionu należy szukać w szybko rozpowszechniającym się radykalnym islamizmie, dla którego zniszczenie Izraela jest wypełnieniem religijnego przeznaczenia, a w przypadku Iranu jednocześnie wyrazem dążenia do dominacji w regionie. Obydwa te zjawiska stanowią zagrożenie nie tylko dla Izraela, ale także dla szerszej rozumianego Zachodu, a nawet całego świata. Istota problemu tkwi w niejednoznacznym, jak również nierzadko błędnym sposobie, w jaki zbyt wiele zachodnich krajów reaguje obecnie na zaistniałą sytuację. Łatwo jest obwiniać Izrael za całe zło na Bliskim Wschodzie. Niektórzy nawet zachowują się i wyrażają się w taki sposób, jak gdyby nowe porozumienie z światem islamu mogło zostać osiągnięte jedynie wówczas, gdybyśmy byli przygotowani złożyć państwo żydowskie w ofierze na ołtarzu. Byłoby to głupotą.

Izrael jest naszą pierwszą linią obrony w niepokojnym regionie, nad którym ustawicznie wisi groźba pogrążenia się w chaosie; w regionie, który jest niezbędny dla naszego bezpieczeństwa energetycznego, ze względu na zbyt duże uzależnienie od ropy z Bliskiego Wschodu; w regionie, który jest linią frontu w walce z ekstremizmem. Jeśli upadnie Izrael, wraz z nim upadniemy my wszyscy. Obrona prawa Izraela do istnienia jest wspólnym obowiązkiem Zachodu.

Najnowsze dane demograficzne o Izraelu (2010 r.)

Według danych opublikowanych przez Centralny Urząd Statystyczny, w przededniu 62 rocznicy uzyskania niepodległości, ludność Izraela wynosi 7 587 000 i zwiększa się w tempie 1,8% rocznie. Około 5 726 000 mieszkańców (75,5%) stanowią żydowscy Izraelici, 1 548 000 (20,4%) stanowią izraelscy Arabowie, a pozostałe 4,1% (313 000) to osoby niesklasyfikowane w żadnej z tych dwóch grup.

Od zeszłorocznego Dnia Niepodległości, w Izraelu urodziło się 159 000 niemowląt, a 37 000 ludzi zmarło. Prawie 16 000 nowych imigrantów przybyło w zeszłym roku, a ponadto do ojczyzny powróciło 9 000 Izraelitów.

Kiedy zakładano to państwo, było tylko 806.000 mieszkańców, ich liczba osiągnęła najpierw milion w 1949 r., a następnie 2 miliony w 1958 r. Od 2003 r. tempo przyrostu utrzymuje się na względnie stałym poziomie. Większość (88 procent) przyrostu jest wynikiem rodzenia się dzieci.

W 1948 r. było w Izraelu tylko jedno miasto liczące ponad 100 000 mieszkańców – Tel Awiw–Jafa (248 000). Obecnie 14 miast liczy ponad 100 000 mieszkańców, a pięć z nich ma ponad 200 000 mieszkańców, a są to: Jerozolima, Tel Awiw–Jafa, Hajfa, Riszon le-Cijjon oraz Aszdod.

„CZAS KOŃCA”

„A wszystkiemu się koniec przybliży. Przeto trzeźwymi bądźcie i czuły mi ku modlitwom. Za wszystko dziękujcie” (1 Tes. 5:18; 1 Piotra 4:7).

Jako że jest już rok 2011, zdajemy sobie sprawę z tego, że żyjemy w Bazylei, tj. okresie Królestwa

Miasto	Data powstania	Listopad 1948	2009
Hajfa	starożytność	98 600	265 600
Jerozolima	starożytność	84 000	773 800
Petach Tikwa	1878	21 900	197 800
Zikhron Ya'aqov	1882	1 900	19 100
Rosz Pina	1882	350	2 600
Riszon le-Cijjon	1882	11 100	227 600
Mazkeret Batya	1883	400	10 300
Ness Ziona	1883	2 300	35 500
Gedera	1884	1 000	19 100
Hadera	1890	11 800	79 200
Rehowot	1890	12 500	109 500
Tel Awiw–Jafa	1909	248 500	393 900
Ramat Gan	1921	17 200	135 300
Bene Berak	1924	9 300	155 600
Bat Jam	1926	2 300	128 900
Netania	1929	11 600	181 200
Holon	1933	9 600	172 400
Aszkelon	1948	—	111 700

stwa od 1954 r., jak i z tego, że dwie klasy wyborcze Wieku Ewangelii zakończyły już swój ziemski bieg i objęły niebiańskie urzędy. Ostatnia klasa wyborcza, tj. Młodociani Godni, jest kompletna w swojej liczbie, niedługo także zakończy swój ziemski rozwój i będzie gotowa do zajęcia stanowisk przewidzianych dla niej na Wiek Tysiąclecia. Od 1954 r. rozwija się nowa ziemska klasa zwana „Poświęconymi Obozownikami Epifanii”. Ci nowo poświęcający się mają osiągnąć najwyższe stanowisko pośród restytucjonistów, a po ustanowieniu Nowego Przymierza otrzymają przywilej uzyskania doskonałego ludzkiego życia i będą przywódcami świata kierującymi ludzkość ku restytucji. Znajdujemy się pod głębokim wrażeniem słów Apostoła Piotra zacytowanych powyżej.

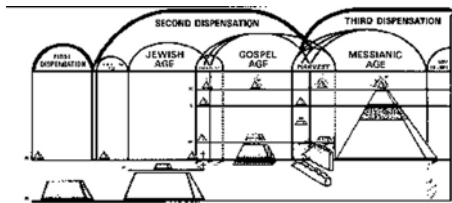
Minęło już dziewiętnaście stuleci od czasu, kiedy św. Piotr podał niniejszą radę i niektórym mogłoby się zdawać, że trochę przedwcześnie wypowiedział się odnośnie bliskości końca obecnego wieku złego. Wiemy, że wielki symboliczny tydzień zaczyna się od stworzenia człowieka i kończy się siedem tysięcy lat później jego pełnym przywróceniem do obrazu i łaski Boga (patrz Wykres Wieków, Tom 1, s. 219). Ostatnim, siódmym dniem jest tysiącletnie panowanie Chrystusa (2 Piotra 3:8) Wiedząc to wszystko i będąc świadomymi tego, że św. Piotr żył w piątym tysiącletnim dniu tego wielkiego tygodnia, a do rozpoczęcia dzieła odnowy miał minąć tylko jeden dzień, widzimy z tego punktu widzenia, że jego słowa były na czasie. Wiedział on, że początek końca starego porządku rzeczy – końca panowania zła – miał nadejść wraz z zamknięciem Wieku Ewangelii oraz otwarciem Wieku Tysiąclecia, będącego siódmym tysiącletnim dniem, i że naprawdę się przybliżył, tak samo, jak Drugi Adwent naszego Pana oraz ustanowienie Jego Królestwa.

PODSUMOWANIE PRACY W STANACH ZJEDNOCZONYCH

**Dane zbiorcze za okres od 1 stycznia 2010 r.
do 31 grudnia 2010 r.**

Otrzymanych listów, pocztówek i e-maili ... 5 688
 Wysłanych listów i e-maili 2 066
 Zaprenumerowany/zamówiony
 Sztandar Biblijny 16 356
 Zaprenumerowana/zamówiona
 Teraźniejsza Prawda 4 270
 Sztandar Biblijny rozprowadzony
 ochotniczo 29 800
 Oprawione tomy czasopism 67

Wykłady Pisma Świętego	479
Tomy Epifaniczne	605
BSCyclopedia na płycie CD	50
Fotodrama Stworzenia	70
Pomoc do badania Fotodramy	86
Życie-Śmierć-Życie Przyszłe	86
Śpiewnik	66
Manna	128
Książki z wierszami	114
Biblie	17
Emfatyczny Diaglott	99
Broszurki (Pieńko, Spirytyzm, Cienie Przybytku)	295
Ulotki JHP, JW, RSV, AI, GT, HUD, PYR, itd., Indeksy oraz Książka Pytań	975
Książki i taśmy Pastora Russella	49
Publikacje innych	203
Wykresy i podkładki: Boski Plan Wieków, Przybytek i Piramida	119
Książki dla dzieci	13
Kasety biblijne, taśmy wideo	43
Rozdane broszurki	15 078
Ulotki, traktaty	82 590
Różnorodne kartki, broszki z napisem Restytucja	1 383

PRACA W SIECI (USA)

Łączna liczba zapytań w 2010 r.	462
Odpowiedzi na pytania biblijne	239
Prośby o literaturę	63
Prośby biblijne dla Afryki/Ghany	54
Prośby o spotkania informacyjne/odwiedziny	16

Nasi drodzy bracia w Indiach ostatnio uruchomili własną witrynę internetową, którą można zobaczyć pod adresem www.biblestandardindia.com

SŁUŻBA PIELGRZYMÓW I EWANGELISTÓW

Pielgrzymów	3
Pielgrzymów posiłkowych	8
Ewangelistów	18
Zebrań publicznych i półpublicznych	439
Uczestników	12 081
Zebrań domowych	1 026
Uczestników	10 752
Przebytych kilometrów	363 083

FINANSE / FUNDUSZ OGÓLNY

Przychody

1. Datki	\$ 189 444
2. Inwestycje	\$ 140 161
3. Sprzedaż książek i literatury	\$ 17 724
4. Odsetki/zwroty	\$ 3 732
5. Razem dochód	\$ 351 061
6. Saldo z ubiegłego roku na 31 grudnia 2009 r.	\$ 40 628
7. Dostępne fundusze razem	\$ 391 689

WYDATKI

8. Koszt sprzedanych towarów	\$ 19 903
9. Wydatki konwencyjne	\$ 7 598
10. Wydatki administracyjne	\$ 61 898
11. Usługi – pielgrzymi, ewangeliści	\$ 104 776
12. Remonty i naprawy	\$ 59 213
13. Sprzęt	\$ 3 708
14. Media	\$ 24 440
15. Podatki	\$ 26 521
16. Ubezpieczenie	\$ 8 529
17. Reklama	\$ 3 529
18. Opłaty pocztowe i dostawy	\$ 35 706
19. Sieć internetowa	\$ 1 605
20. Wysyłka ochotnicza	\$ 12 834
21. Wydatki razem	\$ 370 260
22. Saldo w Funduszu Ogólnym na 31 grudnia 2010	\$ 21 429

Pytania biblijne oraz prośby o literaturę napłynęły do nas z następujących krajów: Anglia, Argentyna, Australia, Benin, Brazylia, Chile, Filipiny, Francja, Ghana, Hiszpania, Indie, Iran, Kanada, Kuwejt, Nigeria, Norwegia, Polska, Republika Południowej Afryki, Walia, Stany Zjednoczone Ameryki, Szwajcaria.

Nasi drodzy bracia w Anglii pomagają w badaniach przez internet pewnym osobom ze swojego kraju, które zwracały się do nas z pytaniami.

PT '11, 8-11

STAROŻYTNI GODNI

Pytanie – *Na mocy jakiego przymierza zmartwychwstaną Starożytni Godni?*

Odpowiedź: – Zostaną oni wzbudzeni na mocy pewnych zarysów Przymierza Związanego Przysięgą dzięki zasłudze krwi Nowego Przymierza; bowiem, chociaż Przymierze Związane Przysięgą obiecywało im lepsze zmartwychwstanie (Żyd. 11:35), Bóg wypełni tę obietnicę przez krew Nowego Przymierza. Następnie, po wzbudzeniu, wejdą oni pod Nowe Przymierze, które nieco później zostanie zawarte z Żydami. Zawarcie przymierza z Żydami nastąpi krótko po rozpoczęciu ziemskiej fazy Królestwa, gdyż Starożytni i Młodociani Godni będą pierwszymi, którzy wejdą pod warunki Nowego Przymierza zaraz przed tym, jak ziemską fazę Królestwa zostanie ustanowiona nad Żydami. W Wieku Tysiąclecia Starożytni i Młodociani Godni będą się znajdować pod dwoma przymierzami. Staną się ziemską fazą Królestwa na mocy Przymierza Związanego Przysięgą zaraz po tym, jak wejdą pod Nowe przymierze. Zob. PT „38-158; „50-15.

Pytanie: – *Czy pastor Russell miał rację nauczając, że Starożytni Godni będą mieli swoją próbę do życia pod Nowym Przymierzem w Wieku Tysiąclecia?*

Odpowiedź: – Rozumiemy, że miał rację w odniesieniu do próby ich człowieczeństwa do życia. W tym życiu Starożytni Godni nie byli na próbie do życia, ponieważ okup nie był jeszcze dostępny i nie można było anulować wyroku Adamowego, co jest niezbędne w przypadku takiej próby. Pismo Święte też nigdzie nie uczy, że w tym życiu znajdowali się na próbie do życia wiecznego. Wszędzie w Biblii ich próba jest określana jako próba wiary i posłuszeństwa względem sprawiedliwości (Żyd. 11:1-40). Gdyby byli na próbie, musieliby rozwinąć doskonałą miłość. O Samsonie jest wyraźnie napisane, że zniósł wiernie ten rodzaj próby, który przechodził (Żyd. 11:32,39), lecz jego modlitwa o odwet na wrogach wypowiedziana w momencie śmierci dowodzi, że ich nie miłował, co jest dowodem na to, że nie rozwinął doskonałej miłości. Słowa św. Pawła wskazują na to, że mają oni stanąć na próbie do życia pod Nowym Przymierzem za sprawą Kościoła (Żyd. 11:40): „Przeto, że Bóg o nas coś lepszego przejrzał, aby oni bez nas

[bez naszej Tysiącletniej służby na ich rzecz pod Nowym Przymierzem] nie stali się doskonałymi [w ciele, umyśle i sercu jako istoty ludzkie]”. Zob. PT „25-68; „35-136. PT '11, 12

Mojesz i Zakon

WIEŚCI Z NIGERII

Drogi Bracie Ralph,

Łaska Ci i pokój od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa (Fil. 1:3). Piszę, by poinformować Cię o śmierci najmłodszego syna brata Blessinga. Ten młody człowiek, chociaż nie był poświęcony, miłował Prawdę. Został zabity w bardzo okrutnych i nieludzkich okolicznościach. Zabójcy tropili go i zastrzelili z zimną krwią po tym, jak otwarcie chwalili się naszemu drogiemu bratu Blessingowi, że zabiją kogoś z jego domowników. Zasyłam dzięki do Boga za pocieszenie brata Blessinga poprzez obietnice zawarte w Biblii.

Brat Blessing, który zaledwie miesiąc po śmierci syna stracił również męża jedynej córki, powiedział mi, że w jego doświadczeniach było pewne dobro, ponieważ w tym wszystkim on i jego droga żona są silni i wierni Bogu. Pogrzeb jego syna ustalono na 7 stycznia. Odbyłem podróż z Agbado w Stanie Ogun w celu przeprowadzenia usługi pogrzebowej. Tam dokładnie zrozumiałem, dlaczego brat Blessing powiedział, że było coś dobrego w śmierci jego syna.

Wykłady miały tytuły: „Gdzie są umarli?” i „Czym jest dusza?”. Łącznie na pogrzebie było obecnych 1600 osób i wiele z nich przyjęło Prawdę z otwartymi sercami, a niektórzy byli nawet zainteresowani rozpoczęciem badania Prawdy. Pytali, gdzie znajduje się nasza sala zebrań, lecz ponieważ nie mamy sali, brat Blessing zaproponował prowadzenie zebrań badań w swoim domu w Oyede w stanie Delta, położonym w regionie delty rzeki Niger w Nigerii.

Jedyny zbor w stanie Delta znajduje się w Warri, mieście oddalonym o ponad 120 km od domu brata Blessinga. Dziękujemy naszemu

wspañiałemu Jehowie za użycie wydarzenia, co do którego wrogowie brata Blessinga byli przekonani, że przyniesie mu ból, do przyprowadzenia wielu osób do znajomości Boskiej Prawdy, a także wzmocnienia naszego brata Blessinga i całej jego rodziny w ich pielgrzymce. Chciałbym także skorzystać z okazji i zamówić książki dla tych nowych braci zarówno w zborze Warri, jak i Oyede. Niech Jehowa nadal Cię błogosławi i zachowuje, drogi Bracie.

Twój z łaski Pana
Brat Willie Ebong

PT '11, 12-13

KRÓLESTWO U DRZWI

ŚWIAT jest pełen smutku i nieszczęścia z powodu grzechu. Nasze serca wołają: jak długo jeszcze, Panie? Jak długo, zanim wyzwolisz Swój lud i zaprowadzisz sprawiedliwość na ziemi? Tak modlimy się dzień po dniu: „Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja na ziemi!”. Czy powinniśmy być tym znużeni? Nie, ponieważ Pan powiedział nam, byśmy nie przestawali tego pragnąć i modlić się o to. Królestwo przyjdzie! A Pan chce, byśmy żyli myślą, że Królestwo nadchodzi! Przestać się o to modlić, oznaczałoby porzucić wiarę. Miejmy nadal nadzieję, wiarę i wciąż módlmy się bez przerw! Nadal mówmy: Twoje Królestwo przyjdzie! Nadal tęsknijmy do czasu, gdy Królestwo będzie błogosławić wszystkie narody ziemi (1 Moj. 22:17,18).

Nadchodzi Królestwo

PT '11, 13

„Za wszystko dziękujcie”

„**STWIERDZENIE** to oznacza, że nasz niebiański Ojciec głęboko interesuje się wszystkim, co dotyczy nas i naszych spraw. Jaka rzecz mogłaby być zbyt mała, by nie zauważył jej Ten, który liczy nawet włosy na naszych głowach? W dzisiejszych troskach domowych lub zawodowych możemy cieszyć się Jego żywym współczuciem i pomocą. Czy rady matki i mądrość ojca wydają się niewystarczające, by ograniczyć i właściwie poprowadzić

krnąbrnego i zbyt pewnego siebie młodzieńca? Mogą oni przynieść swe zmartwienia i obawy do Pana, a gdy dzieci wychodzą poza dom i spotykają się z pokusami świata, można odwołać się do Jego mądrości i opatrności, (...) by wskazała (...) im ostatecznie pewną i bezpieczną drogę (...).”
Przedruki Strażnicy R 1865.

PT '11, 13

CO PO DEKLARACJI BALFOURA?

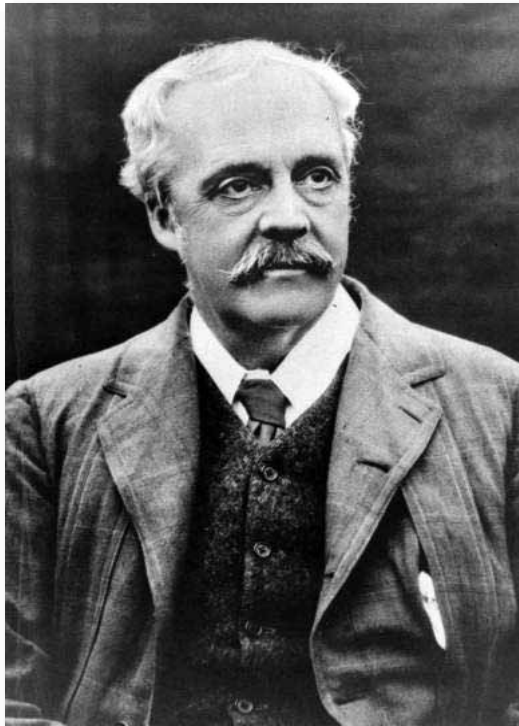
21 sierpnia 2010 r.

LORD ARTHUR JAMES BALFOUR jest najbardziej znany ze słynnej Deklaracji Balfoura z 1917 roku, nazwanej od jego nazwiska. Dokument ten, podpisany przez rząd brytyjskiego premiera Dawida Lloyd George'a i przekazany baronowi Walterowi Rothschildowi jako przedstawicielowi ruchu syjonistycznego, stwierdzał, że „rząd jego Królewskiej Mości przychylnie patrzy na utworzenie w Palestynie narodowego domu dla Żydów”. Jednak troska lorda Balfoura o Żydów, jak również o ponowne ich ustanowienie w ziemi izraelskiej (*Eretz Israel*), przejawiała się w godny uwagi sposób także wtedy, kiedy nie pełnił on funkcji ministra spraw zagranicznych w rządzie premiera Lloyd George'a, ani też sam nie był premierem. Jego siostrzenica, Blanche Dugdale, napisała o swoim słynnym wuju dwutomową biografię, która została wydana w 1936 roku.

„Balfour interesował się Żydami oraz ich historią przez całe życie” – wspominała. Zainteresowanie to było wynikiem zaznajomienia się ze Starym Testamentem, o które zadbała jego matka, jak również jego szkockiego wychowania. „W miarę jak dorastał, wzrastało też jego intelektualne uwielbienie dla pewnych aspektów filozofii i kultury żydowskiej, a problem Żydów w świecie współczesnym wydawał się mu mieć ogromne znaczenie” – pisała Dugdale. „Zawsze mówił o tym z zapałem i pamiętam, że w dzieciństwie chłonięłam od niego ideę, że religia i cywilizacja chrześcijańska winne są judaizmowi niezmierny dług wdzięczności, który jest zawstydzająco źle spłacany”. W kwietniu zeszłego roku byłam w Anglii i Szkocji w związku z prowadzonymi przeze mnie badaniami historycznymi i pomyślałam, że dobrze będzie znaleźć miejsce, na którym spoczywa Balfour i zgodnie z uświęconą czasem tradycją żydowską złożyć kamyczek pamięci na jego grobie. Ten prosty gest otworzył kolejne drzwi zrozumienia i oceny dla tego niezwykle chrześcijańskiego przyjaciela narodu żydowskiego.

Lord Balfour zmarł 19 marca 1930 roku. Został pochowany na terenie swej rodzinnej posiadłości

w Whittingehame Tower, niedaleko Edynburga w Szkocji. Posiadłość jest odosobniona, trudna do znalezienia, lecz pięknie położona kilka kilometrów od morza, pośród rozległych dolin pełnych owiec. Rodzina wyprowadziła się z posiadłości dawno temu. Dom rodzinny lorda Balfoura – Whittingehame House – ma surowy wygląd z powodu cementowo-szarego koloru zewnętrznej elewacji oraz kanciastej konstrukcji, a oryginalny dojazd szeroką, zadrzewioną aleją robi duże wrażenie. Dziś Whittingehame House został zmieniony, co oburzające, na szereg mieszkań. Nie ma nawet żadnego oznakowania historycznego, które wskazywałoby na znaczenie tego miejsca. Nie chcą tu ciekawostek kultury. Lord Balfour jest pochowany nieopodal, przy XV-wiecznej wieży wojskowej, w której ponoć odbywały się konspiracyjne spotkania, będące częścią tragicznej historii Marii, królowej Szkotów. Nagrobek jest zniszczony i częściowo pokryty porostami. Położyłam tam swój kamyczek i odmówiłam modlitwę kadisz.

Lord Arthur James Balfour

Whittingehame ma też inną historię – historię ratowania życia żydowskich dzieci przed Holokaustem. Ta historia nie jest zbyt dobrze znana. Największą ironią jest fakt, że lord Balfour, który tak długo i dzielnie walczył o to, by rząd brytyjski pomógł w stworzeniu ojczyzny dla Żydów, nie dożył chwili, w której mógłby ujrzeć owoce swoich wysiłków. Rządy brytyjskie, które nastąpiły po nim, próbowały udaremnić jego prosyjonistyczną politykę w nadziei, że państwo żydowskie nie powstanie. Tragicznym rezultatem tego było to, że gdy ojczyzna w Palestynie była najbardziej potrzebna do ratowania życia Żydów przed ludobójstwem faszystów, władze brytyjskie zabraniały większości Żydów wstępu do tego bezpiecznego schronienia. Balfourowi nie udało się uratować życia Żydów w ich ziemi obiecanej, ale ratował ich życie w swym własnym domu!

Gdy Europę spowijały coraz ciemniejsze chmury faszystowskich Niemiec, wielu Żydów w Niemczech i Austrii obawiało się o swoje życie. Gdzie mogli się udać? Skoro nie mogli uratować siebie, może

mogli uratować swoje dzieci? Rozważano różne możliwości ratunku, lecz niewiele z nich zostało zrealizowanych. Przerazające wydarzenia Kristallnacht, „nocy tłuczonego szkła”, podczas której, 9 listopada 1938 roku, Żydzi w całym Niemczech i Austrii zostali zaatakowani, a ich majątki zniszczone, skłoniły Brytyjski Komitet Uchodźców Żydowskich do zwrócenia się z apelem do członków parlamentu. Na krótko przedtem rząd brytyjski odmówił wpuszczenia 10 000 żydowskich dzieci do Palestyny. Wydarzenia Kristallnacht na nowo otworzyły tę kwestię. Apel ten popierali tacy czołowi brytyjscy chrześcijanie, jak lord Baldwin, sir Wyndham Deeds, Bertha Bracey i Jean Hoare. Oceniając, że „jest to szansa złagodzenia w pewnym stopniu straszego cierpienia ich rodziców i przyjaciół”, minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Samuel Hoare zaproponował przyjęcie 10 000 dzieci żydowskich do Wielkiej Brytanii. Rząd brytyjski zgodził się przyjmując dzieci pod warunkiem, że za każde dziecko zostanie wpłacono kaucja w wysokości pięćdziesięciu funtów jako gwarancja, że dzieci zostaną odesłane z powrotem do rodziców w Europie po zakończeniu konfliktu. Rząd określił dalej, że mogą przybyć tylko dzieci poniżej 17 roku życia, i że nikt z rodziców nie może uzyskać pozwolenia na wjazd.

Pierwszy transport kolejowy dzieci wyruszył do Wielkiej Brytanii w zapieczętowanych wagonach 1 grudnia 1938 roku. Ostatni odprawiony został do Anglii 14 maja 1940 roku, dokładnie w dniu, w którym Holandia dostała się w ręce nazistów. Ostatni statek został ostrzelany przez samoloty Luftwaffe, ale bezpiecznie dotarł do Wielkiej Brytanii. Łącznie we wszystkich transportach uratowanych zostało około 10 000 dzieci. Podobna akcja mająca na celu uratowanie 20 000 żydowskich dzieci była postulowana w Stanach Zjednoczonych przez senatora Roberta F. Wagnera (D-NY) i członka Izby Reprezentantów Edith Rogers (R-MA) na początku 1939 roku. Jednak ustawa nie uzyskała aprobaty Kongresu. Amerykański izolacjonizm w połączeniu z utajonym antysemityzmem uniemożliwił realizację tego przedsięwzięcia. Amerykańska społeczność żydowska uznała, że najlepiej będzie nie protestować. W Wielkiej Brytanii do obywateli zwracano się przez radio, by otworzyli swe domy dla przybywających dzieci. Wiele z tych dzieci zostało przyjętych przez rodziny żydowskie i nieżydowskie. Niektóre nie znalazły domu.

Robert Arthur Lytton Balfour, bratanek lorda Balfoura, rozmawiał o tej kwestii ze swoim ojcem: co można zrobić, by im pomóc? Postanowili otworzyć dla tych dzieci Whittingehame House. Do Szkocji przewieziono około 180 młodych żydowskich uchodźców. Uruchomiono program szkolny o nazwie Whittingehame Farm School. Jego celem było nauczenie młodych uchodźców jak być rolnikami, nie w Wielkiej Brytanii, ale za jakiś czas, w przyszłości, w Palestynie. Dzieci były uczone hebrajskiego, pieśni i kultury żydowskiej. W byłych prywatnych pokojach lorda Arthura Balfoura utworzono synagogę. Żydowskie dzieci przybyły do Whittingehame w 1939 roku. Na początku roku 1940, kiedy wojna w Europie przybrała na sile, Wielką Brytanię ogarnął okres ciemności i paniki. Społeczeństwo obawiało się inwazji i tego, że w kraju uaktywni się piąta kolumna. Nowo wybrany rząd Winstona Churchilla ugiał się pod powszechnymi naciskami, by internować wszystkich obywateli wrogich krajów. Nagle wszyscy niemieccy lub austriaccy uchodźcy żydowscy powyżej 16 roku życia zostali aresztowani. Whittingehame nie stanowiło wyjątku. Pojawiła się policja i 37 uchodźców zostało zabranych. Większość uchodźców z Whittingehame powróciła po tym, jak ustała narodowa histeria. Jednak niektórzy uchodźcy żydowscy w Wielkiej Brytanii zostali deportowani do Kanady i Australii jako obcokrajowcy z wrogich krajów. Dwa niechlubne statki transportowe z tego okresu wciąż pozostają plamą na historii Wielkiej Brytanii. Jeden z tych statków, o nazwie *Dunera*, wioząc Żydów, Włochów oraz niemieckich jeńców wojennych do Australii, stał się piekłem pełnym nadużyć.

Inny statek, *Andorra Star*, wiozący dużą liczbę Włochów i niemieckich Żydów oraz kilku schwytanych marynarzy niemieckich, wysłano do Kanady. 1 lipca 1940 roku został on storpedowany przez niemiecką łódź podwodną u wybrzeży Irlandii, a jego 600 pasażerów poszło na dno razem z nim. Whittingehame Farm School pozostała otwarta aż do 1941 roku. Następnie dzieci zostały przeniesione do lokalnej społeczności. Młodzi mężczyźni z Whittingehame pałając przemożną chęcią, by zakończyć faszystowską tyranię raz na zawsze, zaciągnęli się do brytyjskich sił zbrojnych.

PT '11, 14-16

PAMIĘTAMY

Siostra **Helena Michalak** ze zboru w Dominowie zmarła 31 marca 2010 r.

Siostra **Helena Staniszevska** (córka brata Wiktora Stachowiaka) ze zboru w Poznaniu zmarła 10 maja 2010 r. przeżywszy 89 lat.

Siostra **Elżbieta Kobiałka** ze zboru w Nowym Targu zmarła 06 czerwca 2011 r. w wieku 81 lat.